

4. Правове регулювання переміщень населення (міграції, депортації, трансфери, проблеми біженців) історія і сучасність. *Матеріали п'ятої всеукраїнської науково-теоретичної інтернет-конференції*. Львів, 2016.
5. Ровенчак О. Визначення та класифікації міграцій: наближення до операційних понять. *Політичний менеджмент*. 2006. № 2. С. 127–127.
6. Фітисова А., Солодько А. Українці просять притулок у ЄС: справді біженці чи економічні мігранти? URL: <https://cedos.org.ua/uk/articles/ukraintsi-prosiat-prytulok-u-yes-spravdi-bizhentsi-chy-ekonomichni-mihranty>
7. Organization for Economic Co-operation and Development URL: <https://www.oecd.org/germany/bytopic/internationalmigration/>
8. Statista. URL: <https://de.statista.com/statistik/daten/studie/370558/umfrage/monatliche-nettoloehne-und-geha>

Палагнюк Олеся

ТУРЕЧЧИНА: ФОРПОСТ ПРОТИ МІГРАНТІВ ЧИ «ВІДКРИТІ ДВЕРІ» ДО ЄВРОПИ?

***Анотація.** У статті аналізуються проблеми міграції сирійських біженців з Туреччини до Європейського Союзу; взаємозв'язки між ЄС та Туреччиною, і, зокрема, те, як Туреччина користується своїм положенням і чи прагне насправді вислати біженців «відкривши двері» до Європи.*

***Ключові слова:** ЄС, Туреччина, Сирія, біженці, міжнародні відносини.*

***Abstract.** The present article analyzes the problems of migration of Syrian refugees from Turkey to the European Union; the relationship between the EU and Turkey, and how Turkey is using its position and whether it really wants to send refugees «by opening the door» to Europe.*

***Keywords:** EU, Turkey, Syria, refugees, international relations.*

Нерідко збройні та політичні повстання у країнах призводять до того, що пересічні громадяни, які у конфліктах відіграють роль жертв, змушені тікати, адже їхнім життям загрожує серйозна небезпека. У 2011 р. подібний конфлікт зачепив Сирію; все розпочалося з демонстрацій, які були частиною Арабської весни. Поступово вони переросли у громадянську війну у 2012 р. Кожна війна так чи інакше зачіпає права та свободи громадянина, виправдане невдоволення силує покинути країну, знайти краще місце та осісти там, але нерідко від цього страждає країна, яка мігрантів приймає [4, 58–60]. Стається це через їхнє недобросовісне ставлення, через надмірну кількість прибульців, чи відсутність досвіду у цій проблематиці, однак проблема має місце бути. Так сталося із Туреччиною, яка досить спокійно прийняла до себе надмірно велику кількість «нових» громадян, а врешті-решт скористалася ситуацією і тепер погрожує країнам Європейського Союзу.

Метою статті є аналіз проблеми міграції сирійських біженців з Туреччини до Європейського Союзу; взаємозв'язків між ЄС та Туреччиною, і, зокрема, того, як Туреччина користується своїм положенням у ситуації, що склалася.

Як зазначено вище, сирійський конфлікт – частина Арабської весни. Вона є хвилею переворотів та протестів у низці країн Арабського світу, які вимагали більше політичних прав та свобод і повалення самодержавства. Невдоволені сирійці так надихнулися успішними революціями в Тунісі та Єгипті, що вирішити застосувати такі засоби, як-от марші, голодування, заворушення та вандалізм, хоча спочатку все і розпочалося із мирних маршів і демонстрацій. Однак через одну відмінність – релігійну ознаку – все не минуло легко та просто. З перших днів повстання революція набула релігійного забарвлення – більшість, права якої обмежувалися вже тривалий час, хотіла поквитатися з меншістю, в руках якої була зосереджена вся влада. Спочатку Башар Асад намагався вирішити усе мирно – повністю змінив Кабмін, розгорнув програму демократичних реформ, скасував режим надзвичайного стану, що діяв у країні протягом останніх 48 років, однак людям цього було замало. Народ, вийшовши на вулиці, хотів не поступок від нього, а його владу. Армія в країні у переважній більшості була укомплектована алавітами, які безжально вбивали усіх протестувальників. І дуже швидко суніти почали отримувати допомогу з інших ісламських країн. Через це і розгорнулася громадянська війна на теренах країни, а мирне населення змушене було тікати. За офіційними даними, до кінця 2014 р. тимчасовий притулок як переміщені особи отримали 1 623 тис. біженців із Сирії [2, 82]. Закон Туреччини про іноземців та міжнародний захист 2014 р. можна вважати як перший міграційний закон в Туреччині. Він у багатьох відношеннях є величезним кроком вперед до перетворення і регулювання міграції у Туреччині з тих самих пір, як країна ратифікувала Конвенцію про біженців 1951 р. [6].

28 липня 2016 р. була схвалена Спеціальна програма, яка передбачала три напрями фінансування для задоволення потреб біженців, яких приймає Туреччина, в таких пріоритетних галузях, як-от освіта, охорона здоров'я, муніципальна інфраструктура та надання соціально-економічної підтримки в 10 найбільш постраждалих провінціях, у разі, якщо Туреччина виконає 72 умови [5, 189–192]. Перший напрям передбачав надання прямих грантів міністерствам освіти і охорони здоров'я Туреччини для покриття витрат на послуги освіти і охорони здоров'я і забезпечення доступу до них для сирійських біженців та їхніх дітей. Другий напрям передбачав надання фінансової підтримки з боку ЄС освітнім установам і структурам, які забезпечують охорону здоров'я. Третій напрям Програми передбачав виділення коштів для поповнення Регіонального трастового фонду ЄС у відповідь на кризу в Сирії, що дало змогу продовжити надання фінансової допомоги за принципом «знизу вгору» сирійським біженцям [3, 89–91].

Є дані від офіційного представника зовнішньополітичної служби ЄС Майї Косьянчич, що Євросоюз перерахував Туреччині 5,6 з 6 млрд євро, обіцяних на закриття кордонів країни для мігрантів, які прагнуть потрапити у Європейський Союз з країн Африки та Близького Сходу. Закриття

Туреччиною своїх кордонів в 2016 р. дало змогу призупинити східний маршрут, яким мігранти потрапляли в ЄС через Туреччину, Грецію та країни Балкан. Західний міграційний маршрут – через Лівію і Середземне море – до Італії продовжує діяти до сьогодні [1]. Туреччина виконала 65 з 72 умов, необхідних для скасування візового режиму з ЄС, але невиконаними залишаються сім вимог. Виходить, що обіцяне полегшення візового режиму не вступить в силу, як мінімум доти, допоки уряд в Анкарі категорично відкидає можливість змінити своє антитерористичне законодавство. Раз за разом спливали новини, де зазначалося, що Анкара то чекає створення інфраструктури, для чого необхідна допомога Брюсселя, то чекає грошей, які Євросоюз обіцяв виділити для допомоги з біженцями, але кошти так і не надав.

Питання залишається відкритим. Проблема імміграції є однією з ключових не тільки за реальним впливом на світові процеси, а також у питанні, чи зможуть країни налагодити міжнародну взаємодію і колективне вирішення складних ситуацій. Поки домовитися не виходить – схоже, між країнами, які готові масово приймати нових іммігрантів, і тими, які бачать для себе в цьому велику загрозу, існує розкол. У кожного на цю проблему свої погляди. Хтось шукає для себе вигоду, хтось не хоче вступати у конфлікт з іншою країною, а хтось не хоче витратити на це час. Однак факт залишається фактом, міграція – важлива проблема, вирішення якої потребує негайного втручання. Євросоюзу варто уважніше поставитися до погроз Туреччини, адже вона має багато «козирів», які може використати проти них.

Джерела та література

1. ЕС перечислил Турции почти шесть миллиардов евро за закрытие границ для мигрантов. Сегодня.ua. 2019. URL: <https://www.segodnya.ua/world/europe/es-perechislil-turcii-pochti-shest-milliardov-evro-za-zakrytie-granic-dlya-migrantov-1303916.html>
2. Купрейчук В. Ю. Вплив сирійського конфлікту на політичні процеси близькосхідного регіону. Київ: Actual problems of international relations. Release 124 (part I). 2015. С. 56–64.
3. Моргун Ю. Ф. УВББ ООН: Международная защита беженцев. *Белорусский журнал международного права и международных отношений*. 2000. С. 87–94.
4. Свистунова И. А. Турция и сирийский кризис: вызовы и возможности для внешней политики Анкары. *Проблемы национальной стратегии*. № 1(46). 2018. С. 74–96.
5. Шульга М. Міграція як форма розширення ареалу життя особистості. *Соціальний ареал життя особистості*. Київ: Інститут соціології НАН України, 2005. С. 181–195.
6. Turkey: Law No. 6458 of 2013 on Foreigners and International Protection. URL: <https://www.refworld.org/docid/5a1d828f4.html>
[elter-je-arbeitnehmer-in-deutschland/](https://www.refworld.org/docid/5a1d828f4.html)